

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **S. G.**

podejrzanego o popełnienie czynów z art. 216 § 1 i 2 k.k., art. 190 § 1 k.k.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 19 lutego 2025 r.

wniosku Sądu Okręgowego w Łodzi zawartego tego w postanowieniu z dnia 8 stycznia 2025 r., sygn. V Kz 1039/24 w przedmiocie przekazania rozpoznania zażalenia obrońcy podejrzanego wniesionego od postanowienia Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi z dnia 15 października 2024 r., sygn. IV K 247/24 w przedmiocie umorzenia postępowania i zastosowania środka zabezpieczającego, innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k.

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu
w Warszawie.**

[J.J.]

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Łodzi postanowieniem z dnia 8 stycznia 2025 r., sygn. V Kz 1039/24 wyłączył od rozpoznania sprawy V Kz 1039/24 sędziego Sądu Okręgowego w Łodzi X. Y. i wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie rozpoznania tej sprawy innemu sądowi równorzędnemu, z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W uzasadnieniu wystąpienia wskazano, że

osobami pokrzywdzonym czynami podejrzanego są sędziowie X.1 Y.1, X.2 Y.2, którzy w chwili popełnienia czynów zabronionych byli sędziami Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi, a sędzia X.1 Y.1 jest aktualnie sędzią Sądu Okręgowego w Łodzi właściwego do rozpoznania zażalenia, a sędzia X.2 Y.2 w przeszłości orzekał również w Sądzie Okręgowym w Łodzi, co mogłoby zrodzić obiektywnie uzasadnione wątpliwości co do możliwości bezstronnego rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Na wstępie Sąd Najwyższy pragnie podnieść, że dostrzega kwestię wystąpienia z wnioskiem w trybie art. 37 k.p.k. przez sąd w osobie sędziego, któremu przydzielono do rozpoznania wyłącznie sprawę incydentalną – wyłączenia sędziego, a nie sprawę zasadniczą związaną z rozpoznaniem zażalenia na postanowienie o umorzeniu postępowania i zastosowaniu środka zabezpieczającego. Sąd Najwyższy mając jednak na uwadze, że z wnioskiem w trybie art. 37 k.p.k. wystąpił sąd właściwy miejscowo i rzeczowo, a w tym postępowaniu incydentalnym nie jest rozstrzygana kwestia zakresu odpowiedzialności karnej, a jedynie kwestia związana z właściwością sądu, postanowił wniosek ten, mimo ustalonego uchybienia o charakterze organizacyjnym - rozpoznać merytorycznie.

Wniosek jest zasadny.

Dla Sądu Najwyższego jest oczywiste, że art. 37 k.p.k. określając wyjątek od zasady rozpoznawania sprawy przez sąd właściwy miejscowo, ma na względzie takie sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie o braku realnych warunków do rozpoznania określonej sprawy w obiektywny sposób. A zatem dobro wymiaru sprawiedliwości nakazuje eliminację sytuacji mogących wywołać przekonanie stron lub społeczeństwa (nawet mylne) o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy przez sąd właściwy.

Z taką sytuacją mamy do czynienia w tej sprawie, w której przed Sądem Okręgowym w Łodzi – jako sądem właściwym ma zostać rozpoznane zażalenie na postanowienie o umorzeniu postępowania i zastosowaniu środka zabezpieczającego wydane w sprawie, w której osobami pokrzywdzonymi są sędziowie Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi, z których jeden

aktualnie orzeka w sądzie właściwym do rozpoznania zażalenia, a drugi orzekał w przeszłości we wskazanym sądzie właściwym. Czyny, które badane będą w toku rozpoznania zażalenia mając postać zniewag i gróźb karalnych i wymierzone zostały w dobra osobiste wskazanych sędziów. Taka sytuacja może stwarzać – w przekonaniu Sądu Najwyższego – w odczuciu społecznym, jak też stron postępowania, uzasadnione wątpliwości co do możliwości rozpoznania tej sprawy w sposób obiektywny w sądzie właściwym. Uwzględniając wniosek przekazano sprawę poza apelację łódzką, do Sądu Okręgowego w Warszawie, mając na uwadze dogodne połączenie komunikacyjne miast będących siedzibami wskazanych Sądów Okręgowych.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.

[J.J.]

r.g.